

॥ खंड ०२ ॥

॥ ओवी नं. ०८ ॥

॥ निरसनसह जुनी ओवी ॥

॥ शकुन निघाला ॥

- ॥ शकुन निघाला, मुक्ष्य बोलला । निर्गुण स्थापला ।  
तिरगुणाच्या, पोटी खेळ । पाखंडाचा झाला ॥
- ॥ शकुन आला, खरा याहीचा । नाही केला मान ।  
तिर गुणांच्या, ज्ञाना मध्ये । झाल चिन्ह भिन्न/भुलले जन ।  
निर गुणांच्या, ज्ञाना मध्ये । हरप सुदबुध ॥
- ॥ शकुन आला, खरा गडेहो । मान्य नाही केला ।  
तिर गुणांच्या, ज्ञाना मध्ये । बोंबाटा झाला ॥
- ॥ निर्गुण गादी, लावुन समाधी । भुलले समाधीत ।  
तिरगुणांच्या, ज्ञाना मध्ये । नाही कळला अंत ॥ ०४ ॥
- ॥ मुख्यवगाचा, शकुन आला । चौथ्या खुम्मी ।  
सत्य वचनी, दवंडी देल्ली । धन्याची वाणी ॥ ०५ ॥

भजने :-

- ॥ शकुनाचा मान करा, तारण देही । कृष्ण महाराज, थोर महीमा तुही ॥
- ॥ शकुनाचा होईन जलजलाट पृथ्वीवरी ।  
या हरीला आडवं येणार नाही कोणी ॥

-: निरसन/स्पष्टिकरण :-

निरंजनाने “मो-ह सृष्टी रंचावी” असे ईच्छीले मनी । आणी ही ईच्छा त्या निरंजनात सम्मावुन, “मो-ह सृष्टी रंचावी” चा शकुन/शुभसंकल्प, आदीरूपाच्या सर्वव्याप्त मनातुन निघाला. हा शकुन निघाला आणी आदीरूपाच्या सर्वव्याप्त मनातल्या मनात बोलला. या शकुनाच्या या मुक्ष्य बोलल्याने, तेथे निर्गुण परमात्मा थापल्या गेला. हा निर्गुण परमात्मा आपला तेजोगुणी अंश अवतार घेत, सहानर साच्याव्दारे बनलेल्या रूपा रूपाच्या देहीत आला. म्हणजेच हा आत्मा देहीत आला. हा निर्गुण देहीत येवुन उभा झाला आहे.

या देहीचा मुख्य आधार असलेला मुळस्तंभ म्हणजेच हा निर्गुण आत्मा । हा निर्गुण या देहीच्या पोटी आल्यावर, या सगुण देहीनी या निरंजन निर्गुण आत्माला विसरून तिरगुणांचा वाजार मांडला. मायेनं या तिरगुणी वाजारात पाखंडाचा खेळ केला. मुख्य मालकाला विसरून स्वतःचीच किर्त-महीमा वाढवु लागलेत. स्वतःच्या देहीचीच पुजा-पाठ अन्जाना कडुन करवुन घेवु लागलेत हे स्वार्थी तिरगुणी । अश्या रितीने सत्य शकुनाचा मान न करता त्या शकुनाला पडीत टाकुन, तिरगुणांच्या ग्यानामध्ये अन्जानांची सुदबुध हरवु लागलेत. सत्य ग्यानाचे चिन्हच भिन्न करून, आपले तिरगुणी ग्यान जनांस सांगु लागलेत. यांच्यामुळे आता तिरगुणी ग्यानाचा बोंबाटा झाला आहे. परंतु हे सर्व तिरगुणी ज्ञानी जन आपल्या मायेच्या तिरगुणी ग्यानातच समाधी लावुन वसल्यानंतरही, या तिरगुणांच्या ग्यानाव्दारे त्यांना ख-या देवाची मुळची किल्ली असलेले तुर्या म्हणजे चौथ्या अवस्थेचे चतुर्पती ग्यान प्राप्त करू शकले नाही. तिरगुणांत डुबुन असल्यामुळे, या तिरगुणींना चतुर्पती ग्यानाचा अंत कळला नाही.

या मुळस्तंभाचा शकुन आता चौथ्या खुम्मी आला आहे. म्हणुनच सत्य वचनी राहुन, या चतुर्पती धन्याची वाणी सांगुन या कृष्णानं चतुर्पती ची दंवडी देल्ली आहे. या शकुनाचा मान कर । तो कृष्ण धनी तुमची देही तारण । कारण ही त्या कृष्णाचीच महीमा आहे.

॥ कृष्ण महाराज धनी अवधुत ॥